

по-между си въ онова врѣмя Грьцкы-ты общины и градове, да не сж досаждали фригыйци-ти на всичкы-ты та да е остало работата само за Еленж, то не само, че не сж щяли всичкы-ты Грьци да ся съединять и повдигнжть за неж, а по-вече-то отъ тѣхъ сж щяли още да покажжть радость, че сж ъж увели, каквото да направять по-голѣмо злочестіе-то на оскръбеныи неинъ стопанинъ, исто както сж ся радвали Атиняне-ти кога ся научили въ Периклово врѣмя, че Спарта ся развалила отъ землетръсеніе. Исто-то имя Елени съ знаменованіе си докарва ны на мысль, какъ съ него е наречено хайдутуваніе на фригыйци-ты по Грьція, което е повдигнжло Грьца-ты възъ Трож. Какъ да е, Грьцкый народъ е прославенъ съ пѣсни всичкы-ты частны съ бытія, конто сж станали въ воеваніе-то възъ Трож, и всичкы-ты е украсилъ съ различни щярове отъ въ ображеніе-то и прѣдставилъ гы е много по-голѣмы отъ каквото что сж станалы наистинж много пакъ другы съ бытія, никакъ небывали сж измыслены и прославлены като истинны. Така това воеваніе въ пѣсни-ты у народа нарасло и ся прѣдставило като еднж много голѣмж работж. Народъ-тъ го наточилъ до толкова, чтото испослѣ, за да пріемжть за вѣрно всичко, чтото слказва въ пѣсни-ты да е станало, допустили ,